ГИЙЕРМЕ КАЛДАС е бразилски цигулар, който живее в Европа. Роден е в Сао Хосе до Рио Прето, там започва да свири на цигулка, след което заминава за Виена да следва в Университета за музика и изкуства. По-късно става част от Staatskapelle в Берлин и често свири с оркестъра на Берлинската държавна опера. В момента учи в Академията „Баренбойм – Саид“ при проф.Юлия Дейнека. Гилермо Калдас е свирил на престижния фестивал в Люцерн и на фестивала Jarna, както и на сцени от ранга на Музикферайн и Концертхаус във Виена и Уигмор хол в Лондон; има редица награди като „Viennese Classicism Award” и наградата на квартет Артис.

ХАЙМЕ НАЯ МАСЕЙРА свири на цигулка от 5-годишна възраст. Завършва висшия музикален център „Катерина Гурска“ в Мадрид с най-високата стипендия, а в момента е магистър към академията „Баренбойм – Саид“ в Берлин при Михаела Мартин. Носител е на редица отличия от национални и международни конкурси, сред които са първата награда от конкурса „Леонид Коган“ и „Гримо“ в Брюксел. Лауреат е на международния конкурс „Ion Voicu” и сред отличените в Лятната академия в Моцартеума в Залцбург. Бил е солист на Кралските симфонични оркестри на Севиля, Галиция и Валенсия, както и на оркестъра „Джордже Енеску“. Гастролирал е във всички големи градове в Испания, както и в Италия, Швейцария, Германия, Полша, Литва, Австрия и Франция.

ЮМЕ ЗАМПОНИ е завършила Консерваторията в Модена, след което продължава обучението си в престижната академия „Йехуди Менухин“ в Лондон при Луция Ибрагимова. От 2023 е част от академията „Баренбойм – Саид“, където работи с Михаела Мартин. Има първи награди от конкурси като „Андреа Постачини“ и „Riviera Etrusca”. Участвала е в майсторските класове по цигулка, виола и камерна музика на Павел Верников, Даниел Баренбойм, Максим Рисанов, Еманюел Паю и други. Като част от състава на Западно-източния „Divan Orchestra” е свирила в залата на Берлинската филхармония, на фестивалите в Залцбург и Висбаден, както и на BBC Proms в Роял Албърт хол в Лондон и в Гевандхаус в Лайпциг. Като камерен музикант е изнасяла концерти в залата „Пиер Булез“, в Концертхаус във Виена, в Тел Авив, Анкона, Берлин, Хамбург, Богота; свирила е концерта на Брамс за цигулка и оркестър в различни градове в Италия. От 2026 свири на цигулка Jean Baptise Villaume, предоставена й като награда.

ЯН СЕКАЧИ е роден в румънския град Орадея. Започва да свири на виолончело на 10 години, първоначално в музикалния колеж в Клуж, след което заминава за Букурещ. Там се дипломира в Националния колеж по изкуствата при проф.Октавиан Луп. От 2020 до 2025 е студент в академията „Баренбойм – Саид“, където негов преподавател по виолончело е Константин Хайдрих. От малък печели конкурси в Румъния, а по-късно е носител на първи награди от конкурсите „ПроАрт“ в Украйна, „Йоханес Брамс“ в Австрия, където получава и специалната награда – да изсвири концерта на Дворжак за чело и оркестър в Прага. След това побеждава в конкурса „New Hope” и през следващия сезон ще има концерти в 12 симфонични оркестъра в Румъния. През 2025 е лауреат на международния конкурс „Доменико Габриели“ в Берлин. Година по-рано е сред шестимата челисти, избрани да свирят в програмата за млади музиканти на фестивала във Вербие; три години посещава специалния клас на Готие Капюсон, а от 2025 е и стипендиант на неговата фондация, както и на Deutsche Stiftung Musikleben.

Двете симфонии – концертанте, които ще чуете тази вечер, **ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ** композира почти едновременно, но двете творби имат съвсем различна съдба. Годината е 1779, Моцарт живее в Залцбург, но междувременно заминава на турне в различни европейски градове, като минава през Манхайм и Париж. Именно във френската столица този формат *симфония концертанте* е бил популярен през 70-те години на XVIII век, винаги в мажор. Очевидно на Моцарт му е било интересно да експериментира в този интригуващ жанр, на границата между инструментален концерт и симфония, и с лекота създава най-добрите образци в него. Моцарт завършва Симфонията-концертанте за два инструмента (цигулка и виола), но тази за три (цигулка, виола и виолончело) – не. Стига до 134-я такт и я оставя. Има версия, че е писана за водачите на групи на оркестъра в Манхайм (там солист е любимият му цигулар Игнац Френцел) и се отказва, когато оркестърът се разпада; или пък че е мислена за водачите на групи на Залцбургския оркестър и че Моцарт не я завършва, защото напуска Залцбург. Факт е, че мнозина са правили опити да допишат и оформят тази творба. Години по-късно, през 1989 и британският композитор, органист и хоров диригент Филип Уилби се заема с нелеката задача да я превърне в завършено произведение, която да се изпълнява по световните сцени. Шест години преди симфониите-концертанте – през 1773, Моцарт и баща му Леополд се завръщат в Залцбург след разочароващо за тях посещение във Виена, където не се намира достойна позиция за 17-годишния талант. Но, от друга страна, докато е в австрийската столица, младият Волфганг има възможност да се запознае с новостите в композиторския свят и изучава с интерес новаторските за времето си квартети опус 20 на Йозеф Хайдн. Изключително впечатлен, връщайки се в Залцбург, Моцарт композира шест квартета, силно повлияни от Хайдн, след което се „захваща“ със симфоничния жанр. Пише две симфонии, считани за нов етап в неговото развитие и втората е именно така наречената „малка сол минорна“. Тя е първата от единствените две симфонии на Моцарт в минор сред неговите 41 (втората е знаменитата 40-та, отново в сол минор). Бил е на 17 години, когато я пише, но тази възраст в композиторския живот на Моцарт е съвсем различна – в нея чуваме един вече съзрял майстор, събрал много впечатления и знания от пътуванията си, който залага смело своята представа за музиката. Драматична, интензивна, далеч отвъд представите на тогавашното време, силно емоционална, тя е считана за първия му истински безапелационен шедьовър.

Програмата подготви Лилия Големинова

VARNA SUMMER
Международен Музикален Фестивал
1926 — 2026

100 години от началото
100 years from the beginning

Член на Европейската асоциация на фестивалите
Member of the Europen Festivals Association

MUSIC AND HUMANISM / *МУЗИКА И ХУМАНИЗЪМ*

VIENNA CHAMBER ORCHESTRA / **ВИЕНСКИ КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР**

Conductor / Диригент
STEPHAN FRUCHT / **ЩЕФАН ФРУХТ**

Soloists from “Barenboim – Said” Academy, Berlin / Солисти от Академията „Баренбойм – Саид“, Берлин
GUILHERME CALDAS / **ГИЙЕРМЕ КАЛДАС**
JAIME NAYA MACEIRA / **ХАЙМЕ НАЯ МАСЕЙРА**
YUME ZAMPONI / **ЮМЕ ЗАМПОНИ**
JAN SEKACI / **ЯН СЕКАЧИ**

The concert is realized in partnership with / *Концертът се реализира в партньорство с*
Berlin-Brandenburg Academy of Sciences and Humanities, the Young Network TransEurope (YNT) and Siemens Arts Program

and is part of YNT’s conference ***Reimagining Europe: Hopeful Futures for the next Century*** / *и е част от конференцията на YNT* ***Reimagining Europe: Hopeful Futures for the next Century***

Berlin-Brandenburgische AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

YOUNG NETWORK TRANSEUROPE

24 July (Friday) 07.00 PM
State Opera Varna
Main stage

24 юли (петък) 19.00
Държавна опера-Варна
Основна сцена

PROGRAM

WOLFGANG AMDEUS MOZART (1756 – 1791)

Sinfonia Concertante for Violin, Viola and Orchestra KV 364
Allegro maestoso – Andante – Presto
Soloists
Jaime Naya Maceira – Violin, Guilherme Caldas – Viola

Sinfonia Concertante for Violin, Viola, Cello and Orchestra
reconstructed by Philip Wilby
Soloists
Yume Zamponi – Violin, Guilherme Caldas – Viola
Jan Sekaci – Cello

15 min.intermission

Symphony N25 KV 183 (Little G minor)
Allegro con brio – Andante – Menuetto e Trio – Allegro

MOZART, VIENNA AND BERLIN are the pivotal elements of this concert that celebrates the 270th anniversary of the Mozart's birth. Genius from Salzburg effortlessly created the finest examples of Sinfonia concertante – a genre that flourished in Paris during the18th-century, adding a new touch of invention, innovation and brilliance. To finalize this all Mozart program, German conductor and leading cultural manager Stephan Frucht has selected the famous "Little G minor Symphony"— the first of only two minor-key symphonies among Mozart's 41 (the second being the celebrated No. 40, also in g minor). Mozart was only 17 when he composed it, yet one can hear a mature master who created in the finest manner his rich impressions, knowledge and mastery.

THE VIENNA CHAMBER ORCHESTRA marks the 80th anniversary since its founding in 1946 in one of the music capitals of the world. The ensemble continues to uphold its prestige, enchanting audiences across Austria, Europe, and the USA, performing with leading conductors and soloists. It was with the Vienna Chamber Orchestra that Daniel Barenboim once made his debut as a pianist; today, the soloists for this exquisite concert represent the Academy Barenboim founded in 2016. The Academy is a result of another mission-driven project focused on the unifying role of music, he had fulfilled alongside his friend and collaborator Edward Said – the West-Eastern Divan Orchestra. The musical academy is named after both of them, though Said (a professor of English and Comparative Literature at Columbia University, author, and public intellectual) passed away in 2003. The Barenboim-Said Akademie nurtures talented musicians from the Middle East, North Africa, and the rest of the world, preparing them not only for high musical achievement but also for a life rooted in profound values.

ПРОГРАМА

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ (1756 – 1791)

Симфония концертанте ми бемол мажор KV 364
за цигулка, виола и оркестър
Allegro maestoso – Andante – Presto
Солисти
Хайме Ная Масейра – цигулка, Гийерме Калдас – виола

Симфония концертанте ла бемол мажор
за цигулка, виола, виолончело и оркестър
възстановена и завършена от Филип Уилби
Солисти
Юме Зампони – цигулка, Гийерме Калдас – виола
Ян Секачи – виолончело

15 минути антракт

Симфония №25 сол минор KV 183
Allegro con brio – Andante – Menuetto e Trio – Allegro

ВИЕНСКИЯТ КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР празнува през настоящия сезон 80-години от своето създаване в столицата на класическата музика, със свой собствен музикален афиш, богат репертоар и гастроли в над 45 държави – това е сериозно постижение. Историята на Виенския камерен оркестър (Wiener Kammerorchester) е свързана с много големи имена – диригенти и солисти. Пред тях на пулта е заставал Бенджамин Бритън, чест гост солист е бил знаменитият пианист Алфред Брендел и именно с този състав някога прави своя дебют с оркестър младият Даниел Баренбойм. Ако се върнем в ранните години след създаването на Виенския камерен оркестър, трябва да отбележим имената на Франц Лицхауер, Хайнрих Холрайзер и Карло Цеки – първите артистични директори, оформили облика на състава, както и Филип Антремон, който ръководи оркестъра от 1976 до 1991, оставайки почетен диригент. Именно той създава тяхната прочута поредица от матинета в Концертхаус във Виена, в които като солисти гостуват инструменталисти от ранга на Йехуди Менухин, Чечилия Бартоли, Тереза Берганца, Дитер Фишер – Дискау, Кири де Канава, Вадим Репин, Фридрих Гулда, Еманюел Паю и много други, а на пулта са заставали сър Невил Маринър, Жорди Савал, Петер Шрайер. Освен собствения си музикален сезон и поредици като „Победители от международни конкурси", Виенският камерен оркестър участва в различни проекти и фестивали – „Symphonie Classique", Фестивала на нямото кино, Wien modern и други. Утвърждава се като един от водещите камерни състави в Европа.

ЩЕФАН ФРУХТ е роден през 1972 в Хановер. Започва да свири на цигулка на 5, дебютира с оркестър на 8 години. Дипломира се във Висшето училище по музика в Хановер при Йенс Елерман, специализира в Университета по изкуствата в Берлин класа по цигулка на Томас Брандис. След това решава да се насочи изцяло към дирижирането и завършва Музикалната академия *Ханс Айслер* в Берлин при Ролф Ройтер. Печели редица отличия и стипендии на различни музикални форуми – награда от конкурса на радиостанциите и телевизиите в Берлин, наградата на Асоциацията *„Рихард Вагнер",* стипендии от фондацията *„Конрад Аденауер"* и академията *„Карл Флеш"*. Бах, Моцарт, Шуберт, Бетовен и Брукнер са в центъра на неговия репертоар, но обръща специално внимание и на съвременната музика. Има много записи в различни европейски радиостанции, както и сериозна поредица от дискове, записани с оркестъра на академията „*Караян*" към Берлинската опера, с Немския симфоничен оркестър в Берлин, с Баварската държавна опера с Мюнхенския камерен оркестър, със симфонични оркестри в САЩ и Китай. В тези албуми солисти са Албрехт Майер, Кристоф Ешенбах, Радослав Шулц, Дениъл Хоуп. Записът на концерта за пиано и оркестър от Виктор Улман, в който Щефан Фрухт дирижира Берлинския радиооркестър, получава наградата ОПУС Класик през 2020. Той е почетен професор във Висшето училище по музика в Карлсруе, редовно е канен да преподава в Harvard Kennedy School в Кеймбридж и в ESMT в Берлин. От 2015 Щефан Фрухт е артистичен директор на културната и стипендиантската програма на Сименс. Редовно е канен да журира на международни конкурси за диригенти, член е на настоятелството на фестивала в Байройт, както и на основния организационен комитет на международния конкурс на немското радио и телевизия ARD.

Академията „БАРЕНБОЙМ – САИД" е създадена през 2016 от Даниел Баренбойм като продължение на друг негов проект с мисия за обединяващата роля на музиката – Западно-източния Диван оркестър (West-Eastern Divan Orchestra). И оркестъра, и академията Баренбойм създава заедно със своя приятел и съмишленик Едуард Саид, професор по английски и сравнителна литература в Колумбийския университет, писател, общественик. Музикалната академия носи имената и на двамата, макар че Саид умира през 2003. Академията „Баренбойм – Саид" обучава талантливи млади музиканти от Близкия Изток, Северна Африка и целия свят, като не само ги подготвя за успешна реализация в света на музиката, но формира у тях ценностна система чрез задълбочено изучаване на философия, литература и история, за да могат да преодоляват чрез музика и знание преградите между хората и обществата в днешния свят.